Společenská rubrika

Oslavili svá životní jubilea

Ve 3. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní výročí tito naši spoluobčané:

- Vlastimil Rejmont z Pecky – 85 let
- Olga Pavelcová z Pecky – 94 let
- Zdeněk Erben z Horního Javoří – 80 let
- Ludmila Tázlarová z Pecky – 89 let
- Václav Mičík z Pecky – 80 let
- Miroslava Pavlíčková z Kalu – 87 let
- Soňa Raisová z Bělé u Pecky – 87 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohodu.

Navždy nás opustili:

- Břetislav Dlouhý z Pecky
- Vlasta Marksová z Pecky
- Věra Rejmontová z Pecky
- Marie Bezstarostová ze Staňkova
- Jaroslava Purmová z Bělé u Pecky
- Alena Rejňáková z Bělé u Pecky

Věnujme jim tichou vzpomínku.

Vítání občánků

V sobotu dne 28. listopadu budou slavnostně přivítány do života tyto děti:

- Aneta Hylmarová z Kalu
- Michal Fof z Kalu
- Vojtěška Prokšová z Bukoviny
- Eliška Hlušičková z Bukoviny
- Miriam Kalistová z Pecky
- Kristýna Pukšová ze Staňkova
- Josefína Murdychová ze Lhoty

Rodičům přejeme, aby jim jejich ratolesti přinášely jen samou radost. Dětem i celým jejich rodinám přejeme pevné zdraví.

Další číslo Listů Peckovska vyjde v prosinci 2015.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 2. prosince.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska
Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecky.
září 2015, ročník XXV.
Řídí redakční rada ve složení:
Petr Pavel, Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Marie Pavlová,
Hana Rejmontová, Jan Murdych, Lenka Knapová
grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz
e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz
Počet výtisků 250
Cena 15 Kč

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXV
číslo 3 2015
říjen – listopad 2015

Z obsahu:

• Jóó, na Pecce se pořád něco děje – str. 2
• Paleta akcí ve farnosti byla pestrá – str. 4
• Tak se nám to chýlí… – str. 5
• Hola, hola, škola volá! – str. 6
• Zvesela do „nové školky“… – str. 10
• Mistr Jan Hus před 100 lety – str. 14
• Pohádka – Méďa medík – str. 17

Pohádková Pecka

Dne 12. září 2015 se na náměstí Kryštofa Haranta konal 3. ročník Peckobraní – Peckohraní.

Měli jsme tu čest mezi námi v Pecce přivítat jeho veličenstvo Pohádkového krále, Václava V. Vydru zvaného a jsme velice rádi, že pozvání do našeho městečka přijal.

Také mezi nás přijel královský komoří Milan Poláček a paní Marie Lošťáková, která vytvořila všechny postavičky podle Peckovských pohádek pro výstavu v Pohádkovém infocentru u hastrmánka Pecičky.

Na programu byly:

- Ukázky řemesel
- Prodej regionálních výrobků
- Bohaté občerstvení
- Tvůrčí dílničky pro děti
- Loutkové divadlo Maminy Jaroměř
- Vílí poklad – pohádka v interpretaci divadelního souboru Smajlík
- O Budulínkovi – pohádka v interpretaci dětí z mateřské školy
- Rozsudek Kryštofa Haranta nad nepoctivým pekařem
- Vystoupení country skupiny Náhoda

(pokračování na straně 3)

Jóó, na Pecce se pořád něco děje

Vážení spoluobčané,
čas neúprosně běží, ještě nedávno jsme se těšili z prvního jarního slunce a netušili jsme, že si ho letos dosytnosti užijeme. Myslím, že nejspokojenější byly děti, kterým se letní prázdniny vydařily.

Na konci června proběhlo veřejné zasedání zastupitelstva. Na tomto jednání byl schválen nový územní plán obce, který v sobě zahrnuje další lokality pro rozvoj obce. Každý občan může do něho nahlédnout buď na internetových stránkách obce (www.mestys-pecka.cz), nebo přímo na úřadě.

V tomto roce jsme získali dotaci na výměnu oken, vybudování plynové kotelny, tepelného čerpadla a zateplení budovy mateřské školy. Celá akce se podařila úspěšně dokončit v květnu, budova byla vymalována a nový školní rok mohl být zahájen. V současné době se dokončují práce na výstavbě ekologické učebny na zahradě mateřské školy, která je součástí dalšího projektu Pohádková přírodní zahrada.

Práce pokračovaly na restaurování křížové cesty na zdech kostela a na restaurování posledního vitrážového okna.

Na hradě probíhají další práce na záchraně historického zdiva, a jakmile se hrad uzavře pro turisty, budou vyměněna poslední okna na hlavním paláci.

V srpnu proběhla závěrečná fyzická kontrola na akci Revitalizace hradního parku. I přes velmi teplé a suché počasí se podařilo dodržet podmínky dotace – výsadba určeného počtu rostlin a dřevin, zajištění dobrého růstu, odplevelování, hodnotící komise byla velmi spokojena a my jsme získali kladné závěrečné hodnocení, které je potřebné pro ukončení celého projektu financovaného z EU.

Mrzí nás, že díky chybně vydaným stavebním povolením a rozhodnutím Odboru kultury v Nové Pace bylo Krajským úřadem KHK zrušeno stavební povolení na obnovu hřbitovní kaple v Pecce. Pro nás to znamenalo vrátit dotaci a zahájit nové stavební řízení na odstranění stavby stávající hřbitovní kaple a výstavbu nové hřbitovní kaple. Nyní je vydáno povolení k odstranění stavby a po jejím fyzickém odstranění budeme moci zažádat o nové stavební povolení. Výstavba kaple bude zařazena do rozpočtu na rok 2016.

Jako členové mikroregionu Novopacko se účastníme projektu s názvem „Kompostování na Novopacku“ financovaného z prostředků EU, Operační program Životní prostředí. Během měsíce října bychom měli převzít 30 ks kompostérů typu PROFI 450 l a 800 l. Tato zařízení budou na základě smlouvy o výpůjčce předána žadatelům dle pořadníku. V současné době je již přihlášeno více zájemců, než obdržíme kompostérů, evidujeme celkem 53 žádostí. Protože ve všech obcích je o toto zařízení velký zájem, mikroregion Novopacko bude o kompostéry opět žádat z další výzvy pro rok 2016.

Hlavní turistická sezona byla bohatá i na různé kulturní, společenské a sportovní akce. Chtěli bychom poděkovat všem, kteří pro radost a zábavu ostatních věnují spoustu času na organizování těchto akcí, a že je to úkol nelehký a nevděčný. Je milé slyšet od cizích lidí: „Jóó, na Pecce se pořád něco děje.“ Domnívám se, že nabídka je pestrá a každý si najde to své.

Hana Štěrbová

Nález obchodní korespondence rodiny Neuradových

Při stavebních úpravách dvou domů v centru Pecky byla nalezena a zachráněna obchodní korespondence židovské rodiny Neuradovy, která za první republiky provozovala v čp. 4 obchod železem a koloniálním zbožím. Bohužel, většina členů rodiny se stala obětí nacistické ideologie a v roce 1944 zahynula buď v Terezíně, nebo v Osvětimi. Přežili pouze dva synové.

Zmíněný nález zahrnuje zejména různé faktury a objednávky zboží. V souladu s českým zákonem byl předán do Státního okresního archivu v Jičíně, kde je připraven k vyzvednutí „potomkyní“ rodiny.

Věra Kociánová

Klub českých turistů Pecka

Nestává se příliš často, abychom veřejnost informovali o aktivitách naší organizace. Přistoupili jsme k tomuto kroku z existenčních důvodů.

Je to už velmi, velmi dávno, kdy skupina místních občanů se v roce 1924 po vzoru větších měst rozhodla založit v Pecce Klub českých turistů. Byl to jistě záslužný skutek, který umožnil dát do té doby neřízené turistice určitý řád, platný pro zájemce turismu v celé tehdejší republice. V Praze byl již v té době vytvořen ústřední výbor, který řídil veškeré turistické dění. I když za první republiky nebyl u nás o členství v KČT příliš velký zájem, přesto výbor pracoval až do vypuknutí druhé světové války. Z moci úřední byla činnost organizované turistiky v letech 1940–1945 přerušena. Po válce v roce 1945 skupina zdejších obyvatel (převážně funkcionářů z první republiky) opět činnost KČT obnovila. Členská základna se rozrostla a rozšířila se i klubová činnost. Nejen společné vycházky, pravidelné debatní schůzky, zájezdy, ale později i nepravidelné návštěvy naší chaty umístěné se souhlasem pana Wolfa v lese „Jelínka“.

Členská základna byla po celou dobu trvání od konce války do roku 2013 téměř neměnná. V poslední době však došlo k značnému úbytku členů. Na vině je jednak věk a možná i pokles zájmu o pěší organizovanou turistiku.

Obracíme se tímto sdělením na širokou veřejnost, hlavně mladší ročníky, aby posoudily možnost rozšířit naše řady, stát se členy KČT a pokračovat v plnění našeho hesla „V pohybu je život“.

Případní zájemci se mohou přihlásit osobně nebo na telefonu pana Ladislava Stuchlíka 723 734 630 nebo u pana Jaroslava Stárka 601 555 655.

Děkujeme vám.
Výbor KČT Pecka

Léto v kempu Pecka

Letošní léto se stalo historicky nejúspěšnějším rokem od roku 2003, kdy byl kemp otevřen. A díky tropickému počasí bylo úspěšné i koupaliště. Kemp byl od června až do poloviny září téměř plně obsazen a také i náš areál navštívilo velké množství stanařů a příznivců karavanů. Novinkou v nabídce našich služeb byly animační programy pro nejmenší návštěvníky, kterých se perfektně zhostila místní paní učitelka Hana Rejmontová (Albrechtová). Celé léto jsme se snažili pořádat kulturní a sportovní akce, a to velké i menší. Zejména bych chtěl zmínit 1. ročník Country festivalu Pecka a v pořadí již druhý koncert kapely Tři sestry. Tyto akce dopadly více méně úspěšně, ale určitě by byly ještě úspěšnější, kdyby všichni návštěvníci přišli do areálu a nepostávali na silnici a na louce. Každopádně bychom chtěli všem, kteří dorazili nejenom na tyto akce, ale i třeba na koupaliště nebo jen tak na pivo, poděkovat. Těšíme se na vás v sezoně 2016, ve které se opět můžete těšit na bohatý kulturní a sportovní program a jistě připravíme nějakou novinku pro rekreanty. Prozatím mohu jmenovat, že na konci května vystoupí Jaroslav Uhlíř a Komunál.

Děkujeme za přízeň.

za kolektiv Koupaliště a kempu Pecka
Jaroslav Hudec

Děti se bavily

Bělští hasiči s podporou Úřadu městyse Pecka připravili pro děti na sobotu 22. srpna Dětský den. Již tradičně na ukončení prázdnin. Odpoledne plné soutěžních her se uskutečnilo na hřišti v Bělé u Pecky. Dvacet čtyři dětí od útlého věku až po školáky vzájemně mezi sebou se zaujetím soutěžilo a plnilo různé, pro ně připravené hry a úkoly. Děti s chutí projevovaly svoji hbitost, obratnost, postřeh i nápaditost. Odměnou jim za to byly drobné ceny. Dostalo se na každého. Doprovod dospělých mezi tím využíval venkovního posezení u chaty a dopřával si z nabízeného občerstvení od pípy a teplých uzenin přímo z udírny. Pro děti byly v nabídce nealkoholické nápoje a cukrovinky. Příjemnému a zábavnému odpoledni přálo i počasí. Jedinou nepříjemností byly všudypřítomné, dotěrné vosy.

Zdařilá akce potěší nejen účastníky, ale i organizátory a inspiruje je v další prospolečenské aktivitě a přípravě tradičních i nových pořadů jak pro děti, tak i pro dospělé.

Petr Pavel
Foto Miroslav Krch

Stanování na návsi aneb indiánské léto v Kalu

Už od února se rodiče v malé vesničce Kal domlouvali na letním stanování. V červenci začaly velké přípravy – šití indiánských převleků, čelenek a opasků.

V pátek 31. července odpoledne to vše vypuklo. Postavili jsme stany, připravili vše na grilování. Večer jsme pozvali i místní na malé sousedské posezení. Opékali jsme klobásy, makrely a uzená žebra. Děti začaly malovat každé na svůj oblek temperovanými barvami indiánské motivy.

V sobotu ráno jsme připravili snídani. Děti i někteří dospělí si během dopoledne domalovali své indiánské oblečení. Pan Černý nám v kotlíku uvařil výbornou gulášovou polévku. Po dobrém obědě jsme převlečeni za indiáni vyrazili do skautského tábora v nedaleké kalské stráni. Odpoledne v 16 hodin jsme se vydali pěšky jako indiáni na hrad Pecka, po cestě děti poznávaly rostliny. Na hradě na nás ve sklepení čekala bílá paní s katem. Děti šly do sklepení stezkou odvahy a za statečnost jsme jim ve stánku koupili nanuky, které si samy vybraly. Po společném focení jsme se vydali na cestu zpět domů.

Když jsme se večer vrátili do našeho tábora, někteří se šli koupat, kluci hráli fotbal a ostatní si vyprávěli zážitky z hradu. Bylo jen slyšet: „Co myslíš, kdo byl ten kat a kdo byla ta krásná bílá paní?“

V neděli ráno jsme dětem oznámili, že k večeru budou hledat poklad, ale před tím že půjdeme odpoledne ve 13.45 hodin do skautského tábora. Dětem se moc nechtělo, ale když jsme jim oznámili, že kdo nepůjde do tábora, nebude ani hledat poklad, bylo vše úplně jinak. Ve 14 hodin jsme odešli do tábora za kamarády, tam jsme si zahráli společně hru, kterou pro nás připravili. Kolem 17 hodin jsme ukryli poklad. U místa, kde se poklad nacházel, byl kruh, na kterém byly 4 šipky a uvnitř bylo napsáno 10 metrů, hledej poklad! Děti chodily kolem, ale poklad neviděly. Až po chvilce jedno z dětí poklad našlo. Byl to velký meloun, který jsme hned snědli, a bonbóny, ty jsme spravedlivě rozdělili.

Večer v 19 hodin jsme akci ukončili, rozloučili se a šli příjemně unavení domů. Byl to opravdu překrásný víkend, užili jsme si spoustu legrace a příští rok se všichni těšíme na další stanování.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, kteří se na přípravě a průběhu této akce podíleli. Poděkování patří i panu Josefu Nyčovi, paní Pavle Stuchlíkové a kastelánu hradu p. Janu Murdychovi. Samozřejmě nesmíme zapomenout poděkovat i Sboru dobrovolných hasičů v Kalu, který nás podpořil finančně.

rodiče a děti z Kalu

(pokračovaní z 1. strany)
Na naše peckovské náměstí přišly Pohádkového krále pozdravit i některé postavičky z Peckovských pohádek. Všem velice děkujeme, že přispěly k oživení celé akce. Po již tradičním potrestání nepoctivého pekaře Kryštofem Harantem byli všichni v kostýmu odměněni. Ve stanu proběhla i autogramiáda s naším váženým Pohádkovým králem. Hlavní náplní občanského sdružení Pohádkového království je rozvoj domácího cestovního ruchu se zaměřením na rodiny s dětmi. Z počátku se informační kanceláře nacházely jen na území jižních Čech. V současnosti jich najdete po celé České republice téměř 300. V roce 2013 se jednou z nich stala i informační kancelář v Pohádkové Pecce.

Počasí se na Peckobraní – Peckohraní opravdu vydařilo a pan král od nás odjel spokojen a nasycen. Místní hasiči ho pozvali na malé občerstvení.

Doufáme, že jste strávili příjemný den, a jsme rádi, že jste mezi nás přišli.

Velice děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě celé akce.

-nh-
foto: Lucie Vobořilová

Paleta akcí ve farnosti byla pestrá

Překrásné horké léto přineslo řadu vydařených akcí i v peckovské farnosti. Hned na začátku prázdnin se konala beseda k připomínce 600. výročí upálení Mistra Jana Husa. Na farní zahradě jsme si připomněli i další ne úplně milou, ale pro naši historii důležitou událost – vpád sovětských vojsk do Československa v roce 1968. Přímo v den výročí, v pátek 21. srpna na farní zahradě sehrál miletínský divadelní soubor Pivovarská zahrádka představení s názvem Husička, jehož autorem je mladý talentovaný scénárista a rovněž Miletíňák Štěpán Hak. Hra popisuje osudy jedné (miletínské) rodiny, jak ji ovlivnila sovětská invaze i následná normalizace, jaké morální výzvy a rozhodnutí byli lidé nuceni činit a jak se tím změnily jejich charaktery nebo život. Za scénář ke hře i její provedení sklízejí miletínští divadelníci oprávněná ocenění na přehlídkách amatérského divadla. Den před bartolomějskou poutí se ve farní stodole promítal na Oskara nominovaný krátký český film Most z roku 2003. Film vypráví náročný příběh o otci, který se v kritické situaci musí rozhodnout, zda zachránit vlak plný lidí, kterému hrozí vykolejení, nebo svého malého syna. Zároveň je i podobenstvím křesťanství, jak v následné besedě přiblížil spirituál královéhradecké diecéze P. Jan Linhart, který promítání filmu v Pecce inicioval.

Kromě kulturních akcí jsou však hlavní náplní letních měsíců tradiční poutě. Lidé mají jedinečnou příležitost navštívit i kostelíky, které jsou jinak po zbytek roku nepřístupné – událostí je především svatojánská pouť ve Vidonicích nebo magdalenská pouť ve stupenském kostelíku, která je výjimečná i svým „multikulturním rázem“ - účastní se jí totiž i holandské a německé rodiny ze Stupné a většinou ji uzavírá zpěv několika duchovních písní v angličtině. Podobně krásnou a srdečnou atmosféru má i pouť do Zlatnice, kterou organizuje obec Borovnice.

Poslední z řady poutí je bartolomějská pouť v Pecce. V letošním roce slavnostní mši celebroval sekretář České biskupské konference mons. Tomáš Holub a krásným zpěvem doprovodil Svatovavřinecký chrámový sbor z Jilemnice. Po bohoslužbě následovala zahradní slavnost na farní zahradě, která se díky krásnému počasí opravdu vydařila – a na štěstí dopadl dobře i zdravotní incident, kdy jedna z účastnit utrpěla anafylaktický šok.

Velké díky patří všem, kdo se na přípravě všech akcí a slavností podíleli, i těm, kdo je přišli podpořit.

-vk-

Podzim ve farnosti Pecka

Sobota 17. října od 18 hod.
Farní stodola
Nejkrásnější historické zahrady
Beseda s autorem úspěšné stejnojmenné knihy doplněná projekcí

Neděle 25. října od 14 hod.
Poděkování za úrodu
Tradiční podzimní slavnost s požehnáním plodů a malým trhem domácích výpěstků a výrobků
Směnný obchod vítán!

Sobota 14. listopadu od 18 hod.
Společenská místnost na faře
Představení knihy britské fyzioterapeutky Ursuly Flemingové v překladu Věry Červenkové st. Hlavním tématem je metoda pozitivního přístupu k bolesti.

Změna programu vyhrazena!
Informace budou s předstihem upřesněny na plakátech, webových stránkách farnosti a na facebooku.

www.farnostpecka.cz

pohádka

Méďa medík

Byl jednou jeden méďa jménem Medík, který měl veliký hlad. V bříšku mu kručelo tak nahlas, že se to rozléhalo po celém lese. Nejraději ze všeho měl med, a tak si řekl, že ho půjde hledat. Chodil lesem sem a tam a přemýšlel, kde by mohly mít včely svůj domeček. Najednou uviděl letět veliký roj, který rychle zmizel v puklině starého stromu.

Řekl si: „Kde jsou včely, tam bude i med.“ Strčil hlavu do díry, ale to neměl dělat. Včely se na něho rozzlobily a začaly vylétat ven.

Jedna ho píchla do čumáku, druhá do ucha a další mu rozčileně létala kolem hlavy. Rychle začal couvat z díry ven a pelášil na paseku. Včely za ním ještě chvíli letěly, ale pak si řekly, že už ho dost vystrašily a on jim snad už dá pokoj.

Ale to se mýlily.

Méďa Medík dlouho seděl na pasece a plakal. Napuchlé ucho ho bolelo a čumák měl dvakrát tak velký. Ale nechtěl se vzdát. Netrpělivě sledoval puklinu ve stromě.

Řekl si: „Jednou z toho stromu přeci musí zase vyletět sbírat med! A já si na to počkám!

Potom bude celá plástev medu jenom moje!!!“

V bříšku už měl učiněný koncert. Pohladil si ho a řekl: „Ještě chvíli vydrž, brzy budeš plné, jen co ty protivné včely odletí.“

A včelky jako by ho slyšely, jedna po druhé začaly opouštět úl. Nejdříve se pečlivě rozhlédly, jestli někde neuvidí medvídka. Jenže ten, když zahlédl první včelku vyletět ze stromu, honem skočil za nejbližší pařez na pasece, aby ho neviděly.

Ty, když zjistily, že je vzduch čistý, tak spokojeně zamířily ven z lesa.

„Uf, to bylo o fous,“ oddechl si medvídek a honem pospíchal k úlu.

Už se těšil, jak svůj čumáček namočí do slaďoučkého medu. Jenže netušil, že i když všechny včelky opustí úl, zůstane v něm vždycky královna matka. Ta když uslyšela medvídka, jak se snaží dostat k puklině ve stromu, už na něho byla připravená. Bojovně mu začala kroužit kolem napuchlého nosu a ze všech sil bzučela. Medvídek se lekl a rychle běžel pryč. Zastavil se až uprostřed paseky.

Udýchaně se posadil a řekl si: „Budu si muset asi najít nějakou jinou potravu. Med už mi přestal chutnat.“

Adélka Suchánková

Osmisměrka pro děti

Po vyškrtání patnácti stromů nebo keřů tvoří zbylá písmenka tajenku. Tou je název dětské knihy, která byla do knihovny nedávno zakoupená. Kdo donese správné znění tajenky do Knihovny Kryštofa Haranta jako první, získává odměnu. Soutěž trvá do uzávěrky dalšího čísla LP (viz zadní strana). Jméno výherce bude zveřejněno v příštím čísle.

Tajenka: ….. ……

S	š	i	ř	p	y	c	z	t
p	l	a	t	a	n	e	o	s
p	h	a	l	o	b	d	m	a
a	a	e	b	b	p	r	g	z
k	b	i	u	u	k	o	m	í
á	r	r	k	d	o	n	l	ř
t	r	o	v	a	j	á	i	b
ř	c	e	v	o	l	a	j	e

Kluci a holky, pojďte si zahrát na

DIVADLO

Divadelní kroužek Smajlík Vás zve do svého týmu.

Přihlásit se můžeš během září.
Vezmi mamku nebo taťku a přijďte se na nás podívat.

Scházíme se vždy ve **čtvrtek od 15 do 17,30 hod.**
v sále Úřadu městyse Peck na Pecce nad hasičskou zbrojnicí.

Soubor vede Ivana Nosková, která má bohaté zkušenosti s ochotnickým divadlem, jemuž se věnuje od dětství. Vede také ochotnický spolek FRK.
Pod její režií vzniklo mnoho divadelních her a pohádek. Uspořádala řadu zábavných večerů, módních přehlídek, dětských dnů apod.

Divadelní soubor Smajlík už nacvičil a sehrál tři divadelní pohádky, které se setkaly s obrovským ohlasem. Smajlík hraje nejen na Pecce, ale jezdí zahrát pohádky i do okolních měst. Děti se dokonce objevily v pořadu ČT. Na poslední pohádku Koláč štěstí, jejíž premiéra byla na hradě, přijelo plno diváků ze širokého okolí.

S divadlem budeš mít spoustu zážitků a užiješ plno legrace!

Více informací osobně nebo na tel.: 739 519 010
email.: dsfrk@seznam.cz

Vše o našich aktivitách najdete na www.smajlikpecka.dsfrk.cz

Tak se nám to chýlí…

Přijela pouť… a lidí houuf… na hrad už nechodí tak jako dřííív… Vypadá to, že i zlatý Kája věděl, jak je to s turistickou sezónou na tom našem peckovském hradě. Na Pecku opravdu přijela pouť, hned na to skončily prázdniny a dovolené, děti zmizely zpátky ve školních lavicích a na hradě začal tak trochu klid. Sem tam se přitrousí ještě nějaký zbloudilý turista, sem tam i školní výlet, ale s tím, co se tu dělo o prázdninách, se to nedá srovnávat.

Prakticky jen co dozněla muzika a dohrála divadla benefičního festivalu Pecka 2015, který mimochodem svůj výtěžek 20 000 Kč věnoval prostřednictvím horolezkyně Radky Tkačíkové na pomoc zemětřesením postiženému Nepálu, začly na hrad proudit davy turistů. V řeči statistik a čísel jsme teď na začátku září někde kolem 17 000 návštěvníků. Tedy těch, co zavítali i do pokladny a koupili si vstupenku alespoň na jeden z dvou prohlídkových okruhů. Těch, kteří se přišli na hrad jen podívat, pokochat se výhledem do okolí a shlédnout na dno tajemné hradní studny, prolézt jeho zákoutí, bylo taky s jistotou pár tisíc. Doufáme a věříme, že snad jen málokdo odcházel z hradu zklamaný a nepotěšený.

Nejenom turistickou prohlídkou byl živ hradní návštěvník. Hned na začátku července, v neděli pátého, na hradě vystoupil komorní soubor Musica Antiqua z Trutnova. Skvělý hudební zážitek, skvělá podívaná a moc pěkně zaplněný Rytířský sál. Pro velký úspěch budeme rozhodně opakovat i v příštím roce. Začíná horko.

O týden později vpadli na Pecku šermíři skupiny Sinister. V podhradí rozbili ležení, na nádvoří sezení a vaření a celou dobu oblažovali návštěvníky hradu představeními z dob romantického středověku. Nespočetněkrát jsme si pochutnali na skvělém svatebním kanci, zachránili pannu Mariannu, pan kastelán taky s vypětím všech sil přežil bájnou Vichřici. Přes šílené vedro a sucho, přes veškerá upozornění ohledně nebezpečného hraní s ohněm, se v sobotu 18. července hrad po setmění rozzářil ve světle plamenů ohnivé šou. Šermíři ze Sinistru ji tentokrát oblékli do kimon a přivezli ji až z dálného Východu. Byla to velmi poutavá podívaná a litovat může každý, kdo nedorazil. Další šanci dostane ale i za rok, kdy opět Sinister na Pecku zavítá. Je horko.

Sinister ale nebyl jediný, komu se zachtělo Pecku obsadit. V srpnu se to podařilo i šermířům skupiny Fortis, kteří opět návštěvníkům předvedli něco z umění vládnutí mečem a spořádaných kroků středověkých tanců. Pokračuje horko. A turisté litují, že prohlídka sklepením není delší, protože tam je ještě trochu snesitelně i přesto, že víno v sudech po Harantovi „právě včera došlo“.

Kromě vína ale došla taky trpělivost peckovskému orchestrionu. Víc jak sto let si zvesela vyhrával, ale tak dlouho se chodí se džbánem pro víno, a k orchestrionu pro muziku, až se… Ozubená kola si řekla dost, zasekla se, a že dál prostě jen tak nepojedou. Opravit půjde, nebude to ale hned, je nedostatek zlatých hodinářských rukou, které jsou schopné vyrobit náhradní díly. Přislíbený máme i kompletní restaurátorský projekt, takže snad v blízké budoucnosti bude orchestrion zase v plné formě.

Pomalu docházejí pohledy v pokladně, pomalu se barví listí na stromech. Rytířský sál ještě rozezvučela středověká hudba v podání souboru Karmína. Čeká nás vyhodnocení zdravotně turistické akce Ku hradu krok, úklid, inventura a zazimování. Byl to příjemný rok.

Děkuju všem, co mi během něho pomáhali, bez nich by se to všechno určitě zvládnout nedalo. Čeká mě teď zima plná plánování a příprav na novou, další sezónu. Snad bude ještě o pořádný kus povedenější než ta první, co právě pomalu končí.

Honza Murdych

Hola, hola, škola volá!

Tuto větu děti slyšely ke konci prázdnin jistě často. A hle, srpen se přehoupl a bylo tu 1. září 2015. Opět se sešly všechny děti peckovské školy v 8 hodin na školním hřišti na slavnostní zahájení školního roku. Mezi dětmi letos přibyla spousta nových žáků, kteří byli přivítáni svými třídními učiteli kytičkou.

Nejprve žáky i učitele přivítala paní ředitelka, popřála všem úspěšný a spokojený školní rok a sdělila několik informací o průběhu následujících měsíců. Slovo dostala také paní starostka, která též všem popřála, aby se jim ve škole líbilo a dařilo.

Po úvodních slovech paní učitelka z 1. třídy a paní ředitelka přivítaly naše prvňáčky, kteří přišli nadšení a plní očekávání. Letos se sešel opravdu silný ročník, 21 prvňáčků. Každý z nich dostal na krk sluníčko jako vstupenku do 1. třídy, na které měli svoji novou značku. Poté dostali kytičku od žáků 9. třídy a ti je následně odvedli slavnostním špalírem až do 1. třídy. U dveří třídy děti silným fouknutím odemkly zámek a mohly vejít a najít svoji značku. Třída se rázem zaplnila nejen prvňáčky, ale i rodiči a prarodiči.

Děti ve třídě uvítala sluníčka, která jim sdělila, že se budou učit číst, psát, počítat, malovat, zpívat, cvičit a poznávat svět. Pak se děti pochlubily, co už všechno umí. Neostýchaly se a úspěšně poznávaly geometrické tvary, přiřazovaly obrázky ke správným číslům, zazněly i básničky a písničky, zazněla dokonce písnička: Sluníčko, sluníčko. Pak se všechny děti vydaly hledat po třídě paprsky se svými jmény, někdo paprsek našel sám, někdo s pomocí a společně vytvořily krásné velké sluníčko s 21 paprsky. Za odměnu se děti pustily do svého prvního úkolu, vybarvování obrázků známé pohádky. Mezitím rodiče obdrželi nejdůleži-

vem. K oslavě té pozvou se spolky domácí i přespolní. O tom, má-li na hradě vzplanouti hranice a zejména o pořízení potřebného paliva, k tomu dal předseda hlasovati. Většina hlasů rozhodlo pro hranici a aby bylo k tomu účelu palivo vyžádáno.

Zdánlivě bezproblémová náplň oslav v sobě ale skrývala určitý osten. Mistr Jan Hus byl totiž v té době církví oficiálně považován za kacíře. Jen pouhé konání oslav tedy bylo nejen demonstrací češství, ale zároveň se mohlo zvrhávat i do proticírkevních a protináboženských bojovných nálad. V nezáviděníhodné pozici byli i tehdejší představitelé duchovní správy v Pecce, kteří měli šíření kultu Mistra Jana Husa bránit:

8. 7. 1906
Husova oslava pořádaná v neděli dne 8. července ve spolkové místnosti u bratra Poslta večer v 7 hodin.

Návštěva přes agitaci černých pánů byla dosti četná a překvapující událostí bylo, že do schůze dostavil se místní farář Boukal s kaplany P. Štemberským a Kvintiánem. O významu M. J. Husa promluvil p. O. Svoboda, člen organisce strany národně-sociální z Prahy.

Pokud mluvil o Husovi samém, pozorovali jsme, že páni kaplanové dělají sobě poznámky, jakmile však zmínil se o svatojánském kultu, který směřuje proti Husovi, vyskočil p. Farář, na kterém byla již dříve jakási nálada pozorovati, a začal „protestovati" způsobem tak hrubým a drzým, že vzbudil odpor všech přítomných. Poslouchati prý, by se někdo rouhal církvi katolické. Leč přes to podařilo se p. Svobodovi přednášku dokončiti.

Renetický potlesk byl nejlepším dokladem smyšlení přítomných proti p. Faráři. To však p. Faráře dopálilo, že začal sprostě urážeti řečníka, aniž by dokázal jemu, že církev nějak urazil. Přítomní hlasitě protestovali proti němu. Mírněji, ale opět ne věcně počínal sobě kaplan p. Štemberský, který po útěku p. Faráře „vyvracel" vývody řečníka. Byl však nejen p. Svobodou, ale i přítomnými p. Učiteli přesvědčen o správnosti všeho, co v přednášce ohraženo.

Přítomní všichni odsoudili tednání těchto pánů a dle všeho museli míti tito z vyšších míst nařízeno, by nějakým způsobem přednášku znemožnili. Přednáškou samo sebou byl stručně nejen vylíčen význam, ale i pravda, kterou klerikálové slyšeti nechtěli a jest žádoucno, by příštím rokem co největší agitace se vyvinula, by přednáška co nejčetněji navštívená byla. Po přednášce setrvalo celé shromáždění při písních národních do pozdních hodin.

Nazdar!

Franta Ježek, tč. jednatel

Bojovné nadšení peckovského sokolstva kulminovalo právě v desetiletí před začátkem 1. světové války. Vše směřovalo k velkému půltisíciletému výročí v roce 1915. Ještě v roce 1914 byly přípravy tehdy už tradiční Husovy oslavy více méně nezkalené obavami ze světového konfliktu:

4. června 1914
Br. Petr navrhuje by byla letošního roku oslava Mistra Jana Husa pořádána ve větším rozsahu, ke kterému účelu sezvou se k poradní schůzi dne 21./6. místní a okolní národní spolky, jakož i sbory dobrov. hasičů, zda-li zúčastní se také této slavnosti.

Světové události však jak známo nabraly strmý spád. Čtrnáct dní po schůzi peckovských sokolů byl spáchán atentát na rakousko-uherského následníka trůnu a do měsíce vypukla válka. V roce 1915 měli místní sokolové naprosto jiné starosti:
V době 500. výročí upálení Mistra Jana Husa se členové peckovského sokola zabývali nákupem zásob a jejich přerozdělování rodinám svých členů.

Zisk na všech potravinách dohromady činí 41.08 K. Mimo toho zbývá nám 9 rýžových silných žoků. Počítáme-li, že 4% úrok z 2000 K, jež jednota do nákupu vložila, rovná se K 80 a připočteme-li k zisku 41,08 cenu 9 rýžových žoků, rovná se výsledek asi obnosu, jejž bychom obdrželi na úrocích. Tím jednota ničeho neztrácí, je si však vědoma, že vykonala pro členstvo skutek neocenitelný. Předsedající br. Novotný děkuje všem členům, kteří se o uskutečnění akce přičinili.

V první světové válce padlo přes 70 mužů, z nichž většina byla i členy sokola. Je příznačné, že v nejkritičtějších okamžicích působila jednota skutečně jako organizace s vysokým hodnotovým a morálním krédem.

Velké oslavy na připomínku upálení Mistra Jana Husa se konaly až v červenci 1919.

V roce 1999 prohlásil papež Jan Pavel II., že lituje kruté smrti Jana Husa i následných obětí a rozdělení v českém národě a vyzval k usmíření a historickému hodnocení jeho osobnosti bez předsudků. Posun v přijetí odkazu Mistra Jana Husa je patrný i v tom, že besedu o něm tentokrát na rozdíl od situace před 100 lety uspořádala přímo římskokatolická farnost.

S využitím kronik Sokolské jednoty Pecka připravila
Věra Kociánová

Mistr Jan Hus před 100 lety

Jako peckovská kronikářka bych společně s vámi ráda zavzpomínala na to, jak Mistra Jana Husa přímo na Pecce přijímali a vnímali před 100 lety. Doba to byla svérázná, plná emocí.

Rakousko-Uhersko, aniž bychom ho chtěli idealizovat, bylo více méně stabilním státem s propracovaným systémem a infrastrukturou, v rámci níž mohli lidé celkem spokojeně žít. A jak už to bývá, poklidný život je dobrým podhoubím pro malicherné spory a potyčky, lidé hledají ideu, pro kterou by stálo za to žít a bojovat, která by dodávala životu širší rozměr. Na záčátku 20. století byla v návaznosti na obrození touto ideou rozhodně idea národní, idea češství a šíře pak slovanství, národní svobody, samostatnosti, atd. A velkou roli tu hrál odkaz Mistra Jana Husa, symbol naší národní hrdosti – člověk z chudých poměrů, který dosáhl obdivuhodné vzdělanosti, který dokázal o mnoha oblastech života přemýšlet novátorským způsobem a své názory dokázal prosadit a stál za nimi i za cenu vlastního života. Jan Hus prostě byl (minimálně od dob obrození) a dodnes je tmelícím prvkem národní identity, ovšem zároveň byl i jednoduše zneužitelný k různým dezinpretacím a nesnášenlivosti.

Hlavními šiřiteli národní ideje byli sokolové. Sokolská jednota byla v Pecce založena v roce 1900 a kromě pravidelných cvičení s souladu s tyršovským heslem „V zdravém těle zdravý duch“ bylo její náplní i pořádání osvětových, kulturních a společenských akcí.

Hned v počátcích existence sokolské jednoty Pecka byly patrné snahy o lustrování členů – je příznačné, že ideální pro přijetí byl muž české národnosti s pokrokovými dělnickými názory, nejlépe nevěřící. Odchylky, kterých nebylo málo, byly častým předmětem sokolských schůzí:

Br. Poslt František činí dotaz, jak se jednota zachová vůči členům, jež jsou zároveň členy křesťanského sociálního spolku. Br. Manych obdržel do rukou oběžník křesť. sociálního spolku (na valnou hromadu), kde jako členové vedeni br. Boch Josef, Chlistovský Ot. a Wolf Arnold. Po delší debatě přijat návrh br. Kubíčka, br. Chlistovskému a Wolfovi nechť se pošle dopis, ve kterém ať se apeluje na jejich čest, by určili svůj charakter a br. Boch Josef nechť jest vyloučen, neb již jedenkráte byv tázán jednotou členství svoje popřel. Návrh přijat.

Bratr Vonka Lad. táže se, jaké stanovisko zaujme jednota ke svým členům, kteří chodí do zábav katolické jednoty neb způsobem jakýmkoli ji podporují. Kterýmkoli členem výboru má jim býti slušnou formou sděleno, že jednání takové příčí se ustanovením České obce sokolské a usnesení se valné hromady naší jednoty.

Česká obec sokolská postoupila župě k vyšetření udání, která na naši jednotu došla k ČOS. Župa nám oznámila, že nezáleží u člena na vyznání náboženském, jen když se nezvrhne v klerikalismus, ale na tom, ke které národnosti se přiznávají. Oni, totiž bratři izraelité, nám vlastnoručními dopisy stvrdili své přesvědčení a akcentovali příslušnost k českému národu….“
(1912)

V Pecce se pořádaly pravidelné oslavy v upomínku upálení Mistra Jana Husa od přelomu 19. a 20. století. Tradičním programem byla osvětová beseda ve společenské místnosti sokola, která se nacházela v hostinci Františka Poslta Pod Hradem a od roku 1912 byla vyzdobena bystami Jana Žižky a Jana Husa. Následoval průvod (později lampionový) a pálení ohně na hradě za zpěvu písně Hranice vzplála.

Co o oslavách píší v sokolských kronikách?

Například v roce 1910:

Dne 6. července uspořádala jednota naše Husovu oslavu, na kteréž účast bralo 18 bratrů v krojích, 8 hasičů, 10 mládenců. Vyšlo se průvodem ze společenské místnosti přes město na hrad, kdež byla zapálená hranice, za zpěvu písní sokolských a národních vrátili jsme se zpět.

Nebo v roce 1912

Husova oslava
Přednáška s bratrem župním náčelíkem stanovena na 11. srpna. Redaktor bratr Svozil přijede a požaduje 22,80 K a rozdíl II. třídy z Jihlavy v obnosu 6 korun. Objedná se 100 ks letáku bratra učitele Černého za 4 K. V předvečer upálení Mistra Jana Husi zapálen bude oheň na hradě. V neděli 7. července v 5 hodin odpoledne veřejná schůze lidu na náměstí. Průvod ze spolkové místnosti v krojích. Pozvou se místní a okolní spolky. Usneseno nacvičiti na oslavu ve středu a v sobotu zpěvy.

Klasický průběh mohly narušit jen drobné dohady – jako třeba v roce 1913:

Pak se projednávala oslava památky Mistra Jana Husa. Stanovilo se, že bude konán průvod na hrad. Tam bude uspořádána přednáška, jež doplní se zpěvy a proslovem. Průvod se sejde v 7 hodin večer na náměstí a odtud se odebere na hrad. Po přednášce se průvod vrátí do místnosti, kde se rozejde.

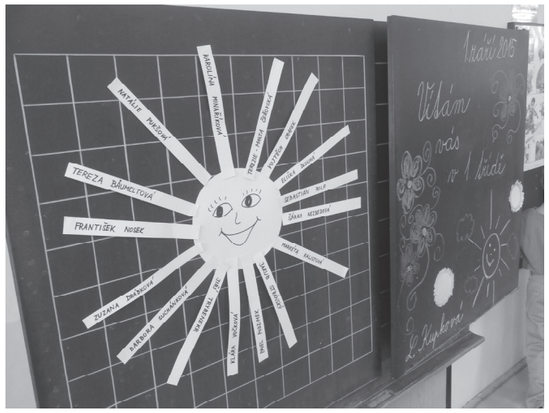

tější informace o škole. Následovala prohlídka školní družiny a šatny a tím 1. den prvňáčků ve škole úspěšně skončil. Děti dostaly také dárky v podobě balíčků se školními potřebami od firmy, která dodává Ovoce do škol a balíček z krajského úřadu, těmto jménem dětí a rodičů děkujeme.

Přejeme nejen prvňáčkům, ale všem žákům naší školy, aby se jim ve škole líbilo a dařilo, aby si našli dobré kamarády, aby se každý den do školy těšili a přicházeli s usměvavou tváří.

učitelé ZŠ

Tři, dva, jedna… Téď!

ŠŤASTNÝ NOVÝ ŠKOLNÍ ROK!

Ráno, odpo, před „O“ i po „O“ se v září seznamujeme s novými kamarády ve školní družině, hrajeme si s těmi, které už dobře známe, a chytáme poslední paprsky slunce na školní zahradě a na fotbalovém hřišti. Hnedle první den nás paní vychovatelky zkoušely a ptaly se nás, co se píše ve školním řádu. Jenomže my jsme toho věděli spoustu a jen tak jsme se nedali! Zvládli jsme to levou zadní a pravou přední a to, co nám přes prázdniny z hlavy vypadlo, to jsme tam zase dodali. Inu, hned od prvního školního dne jsme vzali míč a vyrazili ven. S míčem jsme kouleli, abychom zjistili, jak to tu v novém školním roce „skoulíme“, prohodili jsme míč basketbalovým košem a také jsme prohodili nemálo slov. První dny nám utíkají opravdu rychle, ba dokonce tak rychle, že už je nejspíš ani nedoběhneme. A to trénujeme na běžecké dráze!

Těšíme se na další slunečné, polojasné i deštivé dny.

Vaši peckoví – MY ze ŠD

Jak dosáhnout Rozkoše na kole aneb 170 km za 3 dny

Je středa 9. září, paní učitelka Šárka má narozeniny, velitelský čas hlásí 7.30. Před školou je nastoupeno 13 výběrových cyklistů z druhého stupně, usmívají se, jsou nadšení a šlapací duch a vtip z nich vyzařuje na několik metrů daleko. Jsou odhodláni dosáhnout Rozkoše na kole. Z Pecky naše trasa vede na přehradu Les Království, kde máme první delší pauzu. Děti si požitkářsky vychutnávají pečlivě připravené svačinky od maminek a hlavní mapař zjišťuje, že má sice pěknou novou mapu, ale končí mu přesně onou přehradou. Nic se neděje, máme přece dost chytrých telefonů s navigací, kterou děti okamžitě startují, a od této této chvíle pozorně sledují, jak moc trasu protahujeme nebo krátíme. Cesta utíká, někteří si začínají čím dál častěji plést pojmy cyklistický a turistický kurz a na začátku každého kopečku startuje soutěž s názvem „Dotlač své kolo co nejdál!“ Šlapací duch se vyskytuje už jen na začátku našeho dlouhého hada, ale na chvostu začíná atmosféra houstnout. Někteří poprvé pronášejí věty o tom, že sedět na matematice či češtině by snad bylo lepší. V poblouznění netuší, že to jsou věty, které mohou být po návratu použity proti nim. Při povelu „Valíme!“ začínají ti poslední vidět rudě, protože ho slyší pokaždé, když dojedou rychlejší část výpravy. Čas oběda trávíme v motorestu, kde si jeden z našich gurmánů objednává kachnu se zelím a s knedlíky, která v zápětí mizí z talíře. Projíždíme Babiččiným údolím, odpočíváme a pozorujeme bruslařky (jedná se o hmyz) na hladině u Viktorčina splavu, procházíme zámeckým parkem, užíváme si slunečních paprsků a jedeme dál. Kolem 16 hodiny dojíždíme do našeho cíle. Čeká nás bohatá večeře a pak odpočinek v kempu. Někteří mají ještě elán, ale v tu chvíli netuší, co je čeká druhý den

Ve čtvrtek ráno jedeme na snídani do České Skalice a odtud dostatečně posilnění vyrážíme poznat Peklo. Po nějakém tom kilometru nás chytrý telefon dovádí do lesa, kde se ovšem postupně lesní cesta ztrácí a v zápětí ani samotná GPS netuší, kde se nacházíme. A tak zažíváme konečně dobrodružství – přeskakujeme potok, kličkujeme mezi stromy, nacházíme i houby, občas někdo proleze křovím, protože co kdyby tam ta cesta náhodou byla … netrvá to však dlouho a navigace nás objevuje dřív, než by nás našel Google. Okrajově projedeme Náchodem a čeká nás konečná fáze cesty do Pekla. Peklo se sice nachází dole, ovšem nejdřív musíme absolvovat výšlap do kopce a legrace končí. Ti, kteří se doposud příliš nezadýchali, konečně lapají po dechu, ostatní jsou rádi, že utlačí svá kola. Na zpáteční cestě projíždíme Opočnem, kde naplníme vyhládlá bříška, Dobruškou a Novým Městem nad Metují.

Páteční ráno je ve znamení narozenin Káji, dřívějšího vstávání, balení a vymýšlení originálních nápadů, jak ošálit učitelskou část výpravy, že v chatkách je skutečně uklizeno. Z chatek vycházejí teenageři pohledem připomínající občany v důchodovém věku. Kolena vržou a bolí, zadní části těla jsou otlačené a někteří nemohou po noci narovnat bolavá záda. Po snídani jedeme na exkurzi do firmy Farmet a přes Jaroměř, Velichovky a Miletín šlapeme zpět do Pecky.

Celý cyklistický kurz se vydařil, počasí nám přálo, veškerému dešti jsme ujeli, defekty ani zranění nás nepotkaly. Rozkoš, Peklo a vydařené počasí – kdo by tomu odolal. Tak cyklisti, povalíme za rok znova?

Šárka Doskočilová

Knihovna Kryštofa Haranta Týden knihoven – 5.–11. října

Zažijte knihovnu jinak
8. 10. v 15 hod. Pohádka u kašny – zábavné odpoledne s knihovnou pro malé i velké: čtení pohádky, soutěžení, opékání buřtů

Pro děti
9. 10. od 13 hod. Pohádkové odpoledne s Večerníčkem – malé soutěžení pro nejmenší

Pro seniory
7. 10. v 10 hod. Zahájení VU3V – virtuální univerzity třetího věku (pro přihlášené účastníky)
8. 10. od 9 hod. Kurzy práce na počítači (objednávky na tel. 493 799 015)

Pro celou rodinu
11. 10. ve 14 hod. Hudební procházka po naší vlasti – hudebně-literární pásmo. V pořadu zazní autorské i lidové písně s tematikou měst

Další akce
přihlašování nových čtenářů zdarma, amnestie dlužníků, slosování o ceny, prodloužená půjčovní doba: od Po do Pá (kromě Čt) otevřeno do 17 hod.

Posvícení na Peckovsku

Když se objevily na peckovském náměstí první vozy připravující pouť, uvědomil jsem si, že mnoho Peckováků neví, proč je pouť po svátku svatého Bartoloměje. Ale daleko méně jich ví, že naši předkové slavili i „posvícení“. Poutě se slavily v návaznosti na svátek svatého, kterému byl zasvěcen kostel místně příslušný. Posvícení mělo návaznost na vysvěcení kostela. A v místech, kde kostel nebyl, bylo vázáno na vysvěcení dominantního kříže nebo sochy, který byl zpravidla uprostřed každého městečka nebo vesnice. Proto také, i když pouť byla společná, tak posvícení bylo slaveno v každé vesnici samostatně. Potud z hlediska výkladu těchto zvyků.

Naši předchůdci byli však filutové. Budeme-li se zajímat o posvícení, které bylo především záležitostí vesnic, vyplyne nám z toho, že každá vesnice měla svůj termín posvícení, který se s velkou pravděpodobností nestřetával s termínem některé vesnice v okolí. A máme vysvětleno, že jeden týden se vyšlo k příbuzným do sousední vesnice, příští týden do jiné vesnice, dále k nim do jejich vesnice. Protože slavení posvícení bylo spojeno s dobrým pohoštěním, kdy často byla husa nebo i kachna. Že měla hospodyně napečené koláče, bylo samozřejmé. Po dobré baště se všechno zapilo pivem, možná i „režnou“ a posvícení pokračovalo v hospodě posvícenskou zábavou. Někdy se „doslavovalo“ i v pondělí, samozřejmě v hospodě. Že se jednalo o slavnost na podzim, vyplývalo i z toho,že byla dokončena většina zemědělských prací, což bylo pro lidi z vesnice prakticky většina obživy. Slyšel jsem od své babičky, že posvícení bylo pro celou vesnici tak velká událost, kterou v jednom roce oslavovali v Uhlířích tak, že se tancovalo ve třech hospodách, to znamenalo že se tancovalo ve všech hospodách vesnice.

Zapomněl jsem se zmínit o některých zvycích, které posvícení předcházely, jako bylo rozvážení koláčů po příbuzných a známých v okolních vesnicích. Tento úkol prováděla zejména vesnická mládež. Zároveň zvala na posvícení. Že se tohoto úkolu mládež ráda zhostila, je jasné, dostala nějakou korunu od cesty.

A tak oslava posvícení zapadala do celoročních tradic, kdy sousedé, jejich kamarádi a známí po celoroční namáhavé práci, především při zemědělských pracích, se sešli a společně v rámci rodin i celé vesnice zapomínali na celoroční „lopotu“. Myslím si, že jejich pobavení bylo daleko srdečnější, než je dnešní vysedávání u televize a dalších programů našich sdělovacích prostředků.

A na závěr jedna otázka: Kdy se slavilo posvícení v Pecce?

Velmi by mě potěšilo, kdyby někdo na tuto otázku dovedl odpovědět, ozvěte se.

Jaroslav Plecháč

Knihovna není místnost plná zaprášených knih a čtení není žádná nuda

Když se řekne knihovna, někteří lidé si představují místnost plnou starých zaprášených knih, nudu a postarší brýlatou knihovnici, která nevraživě sleduje příchozí a jejímž hlavním úkolem je tišit všechny přítomné. Tak tomu možná bývalo dřív, ale dnes při návštěvě knihovny najdete namísto toho moderní multifunkční zařízení, která nabízejí nejen informace a poučení, ale i zábavu. Většina knihoven se přizpůsobuje potřebám doby, mění svoji tvář, modernizují se a stále více poskytují spoustu nadstandardních služeb. Tak je tomu i v naší peckovské knihovně.

Naše knihovna slouží nejenom jako půjčovna knih a časopisů, ale také jako volnočasové centrum pro děti školního věku, jako místo pro setkávání se, pro konání kulturních a vzdělávacích akcí a v neposlední řadě také jako informační centrum. Nová doba s sebou nese nové trendy a moderní vymoženosti. Ani u nás se nezastavil čas, nechceme zůstat pozadu a snažíme se uživatelům nabízet stále něco nového. V letošním roce byly připraveny mimo jiné dva nové projekty: „VU3V“ a „S knihovnou za poznáním“. Zatímco univerzita třetího věku teprve startuje, projekt „S knihovnou za poznáním“ se blíží ke konci. Během roku se uskutečnil cyklus vzdělávacích přednášek na různá témata, například astrologie, mykologie, cestování, historie čs. legií, atd. Teď na podzim nás čekají ještě dva pořady: „Hudební procházka po naší vlasti“ a „Velký Benátčan“. Obě akce se konají první středu v měsíci v odpoledních hodinách. Celý cyklus ukončíme v prosinci povídáním s vánoční tematikou.

V knihovně myslíme i na děti a mládež. Kromě toho, že knihovna funguje také jako volnočasové centrum pro děti, což znamená, že se zde scházejí po škole, prohlížejí, půjčují si knihy, hrají hry, píšou domácí úkoly při čekání na autobus nebo na začátky kroužků, v knihovně se pro ně chystají i takové akce, jako je například Noc s Andersenem, Turnaje v Člověče, nezlob se a pexesu nebo různé vědomostní či čtenářské soutěže a mnoho dalšího. V říjnu, k tradičnímu Týdnu knihoven, je pro ně naplánováno například zábavné odpoledne „Čtení u kašny“ a Večerníčková soutěž pro nejmenší.

A máme tu také nabídku i pro vás dříve narozené: Bojíte se počítače, ale moderní doba vás dostihla a vy se potřebujete naučit alespoň základní ovládání PC? Nebo máte potřebu spravovat a upravovat si svoje fotografie a nevíte, jak na to?? Případně se chcete naučit základní znalosti některých počítačových programů? Ve všech těchto případech vám poradíme, pomůžeme a přizpůsobíme se vašim požadavkům, stačí se přihlásit na některý z našich nabízených počítačových kurzů (více informací na www.pecka.knihovna.cz nebo na tel. 493 799 015).

Nezapomínejme ale také na hlavní službu knihovny – tou je půjčování knih a ostatních dokumentů a to pro všechny věkové kategorie. Zveme proto do knihovny čtenáře jakéhokoliv věku, jsme zde pro vás a budeme se snažit vám zpříjemnit i nastávající podzimní měsíce. Najdete zde širokou nabídku zajímavých knižních titulů, nově rozšířenou i o audioknihy. Ke čtení a odpočinku vám navíc nabídneme kávu, čaj nebo zdarma kohoutkovou vodu.

Čtení rozhodně není žádná nuda, jak říká autorka stejnojmenné publikace Olga Černá, ve které najdeme náměty k rozvíjení čtenářské gramotnosti a radosti ze čtení. Řiďme se podle ní: Proč bychom měli číst? Nejen z donucení, ale i pro zábavu. V knihách najdeme dobrodružství, odpočinek, útočiště, ale i pomoc v nesnázích. Slovy filozofa Henryho Davida Thoreaua: „Dobré knihy vám mohou změnit život“. Neváhejte a přijďte si vypůjčit četbu na nastávající podzimní večery za velice nízký roční poplatek. U nás si vybere každý. Máme dostatek kvalitní literatury i pro náročné, současné české i světové romány, ale i klasickou četbu a povinnou literaturu pro studenty nebo nějaké to odpočinkové čtení pro chvíle oddechu a pro děti nové pěkné knížky pro začínající čtenáře.

Na závěr ještě jednu radu od odborníků pro rodiče: Nenuťte děti číst knihy, které se líbily vám v dětství. Je to stejné, jako bychom je nutili poslouchat písničky našich mladých let. Ony mohou mít jiný vkus a může se stát, že je od čtení naopak odradíte. Nechejte výběr na nich samotných, případně se přijďte poradit do knihovny, nabídka dětské literatury je zde opravdu veliká. Najdete nás stále na stejné adrese: Pecka 2 – v budově radnice.

Lenka Knapová

Premiéra na hradě Pecka byla prostě PECKA

V neděli 21. června se na hrad Pecka vydalo plno dětí s rodiči, protože divadelní soubor SMAJLÍK sehrál na hradě premiéru pohádky KOLÁČ ŠTĚSTÍ. Na hrad vedla pohádková cesta, na které děti plnily úkoly, za které pak dostaly sladkou odměnu. Premiéra se vydařila, počasí nám přálo a na hradě byla úžasná atmosféra. Diváčci soutěžili, nosili obrázky, které si věšeli do „galerie“ na nádvoří hradu. Losovali jsme vítěze soutěží a všichni herci s malými diváčky udělali hada, který se točil po celém nádvoří za zvuku písniček z pohádky. Na premiéře přidaly ruku k dílu i maminky paní Chudobová a paní Pavlová.

Radost měly děti herci, které se tak dlouho učily a pečlivě cvičily své role. Radost měli zpěváčci, kteří přijeli ze ZŠ TGM Lomnice nad Popelkou. A také paní Jana Krchová, která ve svém nabitém programu našla čas chodit na zkoušky a ještě navíc ušít všem dětem úžasné kostýmy. Rád byl zvukař pan Tomáš Stuchlík, který chodí mezi nás každý čtvrtek, doma pak pracuje na zvukařině, aby vše bylo co nejlepší. A já jsem byla šťastná jako blecha! A všechna ta radost a energie se přenesla na malé i velké diváky a vytvořila se úžasná atmosféra a souznění hlediště s jevištěm. Všichni mají nezapomenutelný zážitek. Velký dík za vstřícnost, pochopení a shovívavost patří i panu kastelánovi hradu Pecka Janu Murdychovi. Ale bez nadšení a velké obětavosti všech jmenovaných by se to dělat nedalo.

Letošní školní rok jsme zahájili 12. září reprízou pohádky Vílí poklad. Pohádku jsme sehráli na náměstí v Pecce na Peckobraní – Peckohraní.

V letošním školním roce budeme hrát pohádku Koláč štěstí v Domě seniorů na Pecce a pro ZŠ a MŠ Pecka. A samo sebou budeme s divadélkem „kočovat“ a rozdávat radost po širokém okolí.

Během září a října budeme přijímat do našeho souboru nové kamarády, se kterými budeme nacvičovat novou hru.

Na všechny kluky a holčičky se těší

Ivana Nosková a všichni ☺ SMAJLÍCI ☺

Aktuality z mateřské školy

Zvesela do „nové školky“…

Je polovina září. Za sebou máme první dny nového školního roku. Po prázdninách asi nebyl nikdo, kdo by se do naší školky netěšil. Čekala na nás krásně opravená budova. Pěkné pohledy ze tříd ven novými okny, to je jedna ze změn, ke kterým od jara v naší mateřské škole došlo.

Možná, že bychom těžko na Pecce hledali někoho, kdo by nevěděl o rekonstrukci naší mateřské školy. A přece je to již 6 měsíců, kdy jsme se s dětmi přestěhovali do budovy základní školy a naši školku převzali do svých rukou zedníci, okenáři, topenáři, vodáci, malíři, uklízečky, učitelky i někteří rodiče a společnými silami proměnili již téměř 30 let starou budovu v krásné prostory.

Městys Pecka získal dotaci na projekt Energeticky úsporná opatření objektu mateřské školy. Od jara se práce na budově nezastavily – začalo se nejprve výměnou oken a vchodových dveří, zateplením budovy a zahalením školky do nového kabátu. Dále byla dokončena rekonstrukce rozvodu vody po celé budově, školka má novou vlastní plynovou kotelnu a není již připojena k základní škole. Třešničkou na dortu bylo vymalování celé budovy a pak nás čekal už jen důkladný úklid a příprava a výzdoba školky na nový školní rok. Ti, co viděli školku naposled v měsíci únoru 2015, budou teď, jak se říká, „kulit oči.“ Určitě bychom našli ještě něco, co by se dalo vylepšit (např.vybavení tříd novým nábytkem, šatními boxy pro děti…), ale i na to snad v budoucnu dojde. V současné době jsme velice spokojeny a nezbývá nám nic jiného, než všem, kteří se na celé rekonstrukci podíleli, moc a moc poděkovat. Děti mají nádherné prostory pro svoje hry, vzdělávání se a trávení doby, kdy jsou v péči učitelek a ostatních zaměstnanců školy a věříme, že se jim tam bude všem moc líbit.

Ve školním roce 2014/2015 se začalo i s rekonstrukcí zahrady MŠ. I na ni získal Městys Pecka dotaci od Královéhradeckého kraje. Dětem jsme mohli na zahradě vybudovat prolézačku a domek z vrbového proutí, společně s některými rodiči jsme natřeli skluzavku, houpačky, kladinu, lavičky, vybudovali hmatový chodník, květinové i zeleninové záhonky a na malých kompostech se výborně daří dýním. Teď už jen zbývá dokončit přírodní učebnu, která je připojena k budově MŠ a děti si v ní budou nejen hrát a odpočívat, ale především si vyprávět s učitelkami o stále nových věcech ze světa kolem sebe. Určitě nám v ní budou výborně chutnat i obědy a svačinky od paní kuchařek ze školní kuchyně.

A jak to bude letos v naší školce …?

Na školní rok 2015/2016 je do mateřské školy zapsáno 49 dětí, o které se bude starat čtveřice učitelek – Jana Murdychová, Radka Pavlová, Michaela Pospíšilová a Veronika Zahradníková. Ku pomoci mají ještě školnici a kuchařku Marii Petrovou a uklízečku Hanu Plotovou.

K naší školce již neodmyslitelně patří ještě dva pomocníci – a to jsou pohádkové postavy Křemílek a Vochomůrka. Bez nich by to u nás už asi ani nešlo. Jsou to kamarádi, kteří pomáhají dětem poznávat svět kolem sebe, hrají si s nimi, cvičí, kreslí, zpívají, chodí na procházky, poslouchají pohádky, zkrátka jsou u všeho, co děti dělají se svými učitelkami v jednotlivých třídách. A není toho málo. Ve své práci s dětmi budou učitelky pracovat, tak jak pracovaly v letech předešlých, ale určitě dojde i na nové nápady, podněty, činnosti, kterými bychom chtěly svoji práci neustále vylepšovat a zdokonalovat. O životě v mateřské škole se dozvíte také z našich nových webových stránek, kde najdete různé informace, fotografie, akce, které jsme s dětmi dělaly, nebo které na nás čekají. Jednou z nových činností, kterou bychom chtěly v MŠ zavést, jsou např. akce Mami, tati, pojď si se mnou… hrát, cvičit, kreslit, hrát divadlo… Zda se nám povede do akcí MŠ zapojit ještě více rodičů, uvidíme za pár měsíců. Bylo by to pro nás hodně potěšující a povzbuzující do další práce.

Dárek k narozeninám…

Příští rok budeme v MŠ slavit. Naší školce bude v roce 2016 30 let a my se již teď těšíme a připravujeme se na to, že vás, milí spoluobčané, budeme moci pozvat do naší školky. Pak budete moci říci, jak se celá rekonstrukce mateřské školy podařila, a sami budete moci posoudit, jak se těm našim nejmenším asi ve školce daří.

V novém školním roce máme již za sebou jedno pro nás důležité vystoupení. Bylo na peckovském Peckobraní – Peckohraní. A potlesk, který děti s učitelkami sklidily za svá vystoupení, byl velkým signálem k tomu, že naše práce je dobrá a že víme, co je pro naše nejmenší to nejlepší. Přeji všem kolegyním, ať se jim v práci s dětmi i nadále daří co nejvíce.

Na závěr mi dovolte, abych ještě poděkovala všem, kteří se podíleli na rekonstrukci mateřské školy, na jejím úklidu a připravenosti na nový školní rok. Chtěla bych poděkovat i řadě sponzorů, kteří naší škole pomáhají po finanční či materiální stránce během celého školního roku (Kemp a koupaliště Pecka, E+M Manufacturing, občanské sdružení Bezdružic, firma Kovovýroba Pavlíček Fr., Autodoprava Havel St., Pila Wolf Fr., SDH Lhota u Pecky, Staňkov, Kal, Pecka, Tělovýchova Pecka). Mezi naše sponzory patří i řada rodičů našich dětí. Všem ještě jednou patří velké poděkování.

Hezký školní rok 2015/2016.

za MŠ Jana Murdychová
učitelka MŠ